Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (Judecător Nicula Veaceslav)
Dosarul nr. 2ai-359/24
2-21142026-02-2ai-31122024

D E C I Z I E

26 martie 2026 municipiul Chișinău

Completul specializat în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

examinând, în procedură scrisă, cererea de apel declarată de lichidatorul S.C. „Inter-Standard" S.R.L., Bulgaru Igor împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 5 martie 2024, la cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul S.C. „Inter-Standard" S.R.L., Bulgaru Igor, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului înaintată împotriva lui Ulinici Cristina,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

La 24 septembrie 2021, S.C. „Inter-Standard" S.R.L. prin intermediul avocatului său Chitic Marina a înaintat în instanța de insolvabilitate cerere introductivă privind declararea debitorului S.C. „Inter-Standard" S.R.L., în stare de insolvabilitate și intentarea procedurii de insolvabilitate față de acesta, cu numirea în calitate de administrator provizoriu, administratorul autorizat/lichidator Bulgaru Igor, deținătorul autorizației nr. 39 din 14 ianuarie 2015.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 29 septembrie 2021, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de debitorul S.C. „Inter-Standard" S.R.L. privind intentarea procedurii de insolvabilitate față de întreprindere.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 15 octombrie 2021, a fost admisă cererea introductivă a debitorului S.C. „Inter-Standard" S.R.L.. S-a constatat insolvabilitatea debitorului și s-a intentat procedura simplificată a falimentului față de S.C. „Inter-Standard" S.R.L.. S-a ridicat dreptul lui Ulinici Cristina de la administrarea S.C. „Inter-Standard" S.R.L., iar în calitate de lichidator a

fost desemnat, administratorul autorizat Bulgaru Igor, deținătorul autorizației nr. 39 din 14 ianuarie 2015.

La 17 martie 2023, lichidatorul S.C. „Inter-Standard" S.R.L. Bulgaru Igor, a înaintat cerere de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil împotriva administratorului statutar/asociat unic Ulinici Cristina.

În susținerea cererii, lichidatorul a invocat că, la 24 septembrie 2021, S.C. „Inter-Standard" S.R.L. s-a adresat în instanță, în ordine de insolvabilitate cu cerere introductivă privind declararea debitorului S.C. „Inter-Standard" S.R.L., în stare de insolvabilitate și intentarea procedurii de insolvabilitate față de acesta, cu numirea în calitate de administrator provizoriu, administratorul autorizat/lichidator Bulgaru Igor, deținătorul autorizației nr. 39 din 14 ianuarie 2015.

Partea reclamantă a menționat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 15 octombrie 2021, s-a admis cererea introductivă depusă de debitor privind intentarea procesului de insolvabilitate față de S.C. „Inter-Standard" S.R.L.; s-a constatat insolvabilitatea debitorului, cu inițierea față de S.C. „Inter-Standard" S.R.L. a procedurii simplificate a falimentului, iar în calitate de lichidatorul al procedurii falimentului simplificat fiind desemnat administratorul autorizat Bulgaru Igor, deținătorul autorizației nr. 39 din 14 ianuarie 2015.

Partea reclamantă a susținut că, conform actului de control nr. 5-711758 din 7 septembrie 2021, a Serviciului Fiscal de Stat în calitate de contabilul-șef al societății figurează Ulinici Cristina.

Partea reclamantă a explicat că, în cadrul procedurii de insolvabilitate intentată în privința S.C. „Inter-Standard" S.R.L., au fost validate creanțele creditorilor în sumă totală de 3 725 358,21 lei și anume: Casa Națională de Asigurări Sociale, creanța de 15 729,18 lei de rangul III și rangul VI de 13 002,48 lei; Serviciul Fiscal de Stat, creanța de 3 038 739,04 lei de rangul III și rangul VI de 145 653,58 lei; S.R.L. „Climatec", creanța de 33 174,36 lei de rangul V și rangul VI de 9 411,48 lei; S.R.L. „Romvenl", creanța de 438 791,89 Iei de rangul V; S.R.L. „Termoart Lux", creanța de 10 105 lei de rangul V; S.A. „Moldcell", creanța de 11 242,92 lei de rangul V și rangul VI de 5 621,46 lei; Î.M. Regia „Autosalubritate", creanța de 2 460 lei de rangul V și rangul VI de 1 426,82 lei.

Partea reclamantă consideră că, circumstanțele de fapt și de drept elucidate în prezenta cerere demonstrează încadrarea acțiunilor/inacțiunilor membrilor organului de conducere a debitorului insolvabil S.C. „Inter-Standard" S.R.L. în prevederile legale ce reglementează atragerea la răspunderea subsidiară a acestora. Suplimentar, la ziua de astăzi, aceasta este unica cale de a face echitatea întemeiată pe lege în raportul dintre debitorul insolvabil și creditorul său.

Partea reclamantă a menționat că, ținând cont de faptul că, bunurile debitorului nu sunt suficiente pentru stingerea creanțelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate, lichidatorul S.C. „Inter-Standard" S.R.L. a constatat imposibilitatea

onorării/stingerii creanțelor validate în cadrul procesului din cauza lipsei masei debitoare ce poate fi comercializată întru stingerea creanțelor creditorilor din vina organului de conducere al debitorului. Or, valoarea totală a creanțelor validate constituie – 3 725 358,21 lei, pe când, bunurile imobile, mobile sau mijloace fixe - 0 lei.

În circumstanțele enunțate, precum și în situația demonstrării culpei membrilor organului de conducere a debitorului insolvabil, lichidatorul debitorului insolvabil este în drept să depună cerere cu privire la atragerea la răspunderea patrimonială subsidiară a membrilor organelor de conducere a întreprinderii insolvabile.

Parte reclamanta a explicat că rezultă caracterul special al răspunderii juridice reglementate de art. 248 alin. (1) al Legii insolvabilității, care rezidă în obligarea persoanelor cărora le este imputabilă apariția și cauzarea stării de insolvabilitate a debitorului la suportarea datoriilor procesului de insolvabilitate. Norma legală citată specifică exhaustiv categoria faptelor considerate ilicite și prejudiciul cauzat - provocarea sau contribuirea la insolvența debitorului (incapacitatea de plată sau supraîndatorarea), precum și legătura de cauzalitate între fapta săvârșită cu vinovăție și prejudiciul cauzat.

Partea reclamantă a susținut că din prevederile art. 15 și 248 din Legea insolvabilității, în dependență de motivele apariției stării de insolvabilitate a debitorului, fondatorul (asociatul) va purta răspundere subsidiară solidară față de creditori sau la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului, instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de asociat (fondator).

Partea reclamantă a menționat că, potrivit informațiilor furnizate de Agenția Servicii Publice în colaborare cu prevederile statutului întreprinderii, organele de conducere sînt: adunarea generală - asociatul unic Ulinici Cristina, administratorul Ulinici Cristina, cenzorul - nu este identificat.

Prin urmare consideră că, organul de conducere al debitorului/pârâtul vizat în prezenta cerere, este o persoană responsabilă pentru activitatea debitorului, dar și pentru incapacitatea de plată a debitorului și urmează a fi atrasă la răspundere subsidiară.

În vederea argumentării solicitării de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere al debitorului S.C. „Inter-Standard” S.R.L. a raportat acțiunile/inacțiunile acestuia la prevederile art. 248 alin. (1) lit. c), e), f), h) al Legii insolvabilității.

Argumentarea faptului că acțiunile sau inacțiunile organului de conducere al debitorului S.C. „Inter-Standard” S.R.L. se încadrează în prevederile art. 248 alin. (1) lit. c) din Legea insolvabilității, prin majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea ori ascunderea unei părți din activul acestuia, este susținută de informațiile furnizate de Agenția Servicii Publice, Departamentul cadastru. Potrivit acestor date, la momentul intentării procedurii de faliment față de debitor, pe numele S.C. „Inter-

Standard” S.R.L. nu sunt înregistrate bunuri imobile pe teritoriul Republicii Moldova, fapt care indică lipsa unui patrimoniu imobiliar și ridică suspiciuni cu privire la modul de administrare și evidență a activelor societății.

Partea reclamantă a mai susținut că, în perioada 20 august 2021-7 septembrie 2021, la întreprinderea S.C. „Inter-Standard” S.R.L., a fost efectuat controlul fiscal prin metoda verificării totale pentru perioada de activitate 1 ianuarie 2017-31 iulie 2021, iar în rezultat a fost întocmit un act de control nr. 5-711758 din 7 septembrie 2021.

Partea reclamantă a relevat că, conform actului de control nr. 5-711758 din 7 septembrie 2021, întocmit de Serviciul Fiscal de Stat la compartimentul „Verificarea tranzacțiilor între S.C. „Inter-Standard” S.R.L., S.R.L., „Lucidan” și Guțu Victor”, organul de control a stabilit înregistrarea în evidența contabilă a debitorului la 4 tranzacții prin care S.C. „Inter-Standard” S.R.L. încăperi nelocative amplasate pe adresa mun. Chișinău, str. Alba-Iulia nr. 154, și anume: încăperea, nr. cad. 0100512.200.03.002, cu suprafața de 402,90 m.p., amplasat în mun. Chișinău, str. Alba-lulia, 154; terenul nr. cad. 0100512.200, cu suprafața de 0,06 ha, cota parte amplasat in mun. Chișinău, str. Alba-Iulia, 154 și construcția (mansarda), nr. cad. 0100512.200.03, cu suprafața de 471,9 m.p. ; încăperea, nr. cad. 0100512.200.03.005, cu suprafața de 403,70 m.p., amplasat în mun. Chișinău, str. Alba-Iulia, 154; încăperea, nr. cad. 0100512.200.03.006, cu suprafața de 416,60 m.p., amplasat în mun. Chișinău, str. Alba-Iulia, 154.

Partea reclamantă a afirmat că, ca urmare a primirii și analizării a contractului de vînzare-cumpărare nr.1-278 din 28 iulie 2021, autentificat de notarul public Kiseleiova Olga (în privința bunului imobil-încăperea nelocativă cu nr. cad. 0100512.200.03.001, cu suprafața de 390,20 m.p., amplasată în mun. Chișinău, str. Alba-Iulia, 154), a stabilit că, tranzacția în cauză a fost înregistrată în Registrul bunurilor imobile, însă această tranzacție nu a fost depistată ca fiind înregistrată în evidența contabilă a debitorului în cadrul efectuării controlului fiscal la întreprinderea prin metoda verificării totale, ce s-a finalizat cu emiterea actului de control nr. 5-711758 din 7 septembrie 2021.

Partea reclamantă a menționat că, conform pct. 2 al contractului de vânzare-cumpărare, prețul integral real al vânzării a fost stabilit de comun acord de părțile contractante în sumă de 3 500 000 lei. Conform pct. 2.1. (achitarea prețului), sumă în mărime de 1 982 000 lei, a fost achitată la data de 21 iunie 2021, conform condițiilor antecontractului autentificat cu nr. 1-212 la data de 21 iunie 2021 de către notarul public Kiseleiova Olga. Suma în mărime de 1518000 lei, urmează a fi achitată vânzătorului până la data de 10 august 2021.

Partea reclamantă a precizat că, analizând răspunsurile însoțite de rulajele bancare primite de la B.C. „Moldindconbank” S.A., B.C. „Moldova-Agroindbank” S.A. și B.C. „Victoriabank” S.A., unde debitorul S.C. „Inter-Standard” S.R.L. deține

conturile bancare înregistrate, s-a constatat că sold în cont - 0,00 lei, 0,00 Euro, 0,00 dolari SUA.

Partea reclamantă a explicat că, totodată, s-a comunicat că la conturile nominalizate au fost aplicate sechestre, de către mai mulți executori judecătorești, iar la data de 172021 - Administrator autorizat Bulgaru Igor, în baza Hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Central nr. 2i-543/21 din 15 octombrie 2021.

Partea reclamantă a indicat faptul că, în urma verificării rulajelor din conturile bancare ale S.C. „Inter-Standard" S.R.L., s-a stabilit cu certitudine că ultimele operațiuni au fost efectuate la data de 31 mai 2020 în cadrul B.C. „Moldova-Agroindbank" S.A., iar la data de 16 aprilie 2021 în cadrul B.C. „Moldindconbank" S.A.

Partea reclamantă a indicat că, astfel, pe conturile bancare ale debitorului nu a fost înregistrată achitarea prețului contractual de 3 500 000 lei de către cumpărător S.R.L. „Lucidan" pentru bunul imobil - obiectul contractului de vînzare-cumpărare nr.1-278 din 28 iulie 2021, autentificat de notarul public Kiseleiova Olga.

Paralel, materialele prezentate de S.R.L. „Lucidan" denotă că prețul imobilului în sumă de 2 151 180 lei a fost achitat de către persoană fizică Guțu Victor în baza contractelor de preluare a datoriei nr. 14/6 din 21 iunie 2021, nr. 15/6 din 21 iunie 2021 prin dispozițiile de plată nr. 353 suma de 1 431 180 lei, nr. 354 suma de 320 000 lei, nr. 355 suma de 250 000 lei și nr. 356 suma de 150 000 lei.

Partea reclamantă consideră că, acest fapt este constatat și prin actul de control nr. 5-711758 din 7 septembrie 2021, a Serviciului Fiscal de Stat, verificarea tranzacțiilor efectuate între debitor, SRL „Lucidan" și Guțu Victor.

Partea reclamanta a invocat că, mijloacele financiare în sumă de 2 151 180 lei, nu s-au regăsit nici pe conturile bancare ale debitorului nici în casieria entității la momentul intentării procesului de insolvabilitate față de debitor, nu au fost transmise lichidatorului, la fel, lipsa tranzacțiilor comerciale efectuate de debitor după data de 21 iunie 2021, o apreciază în cumul în calitate de probe convingătoare care denotă că, mijloacele efectiv obținute din înstrăinarea bunului imobil nu au fost îndreptate spre utilizarea obișnuită în favoarea debitorului, dar au fost deturnate sau ascunse, beneficiar final fiind organul de conducere al debitorului insolvabil.

Lipsa efectivă în patrimoniul debitorului a mijloacelor de transport: MERCEDES 312 D, nr. de înm. CPE449, a. f. 1997, alb; VOLKSWAGEN GOLF, nr. de înm. COJ177, a. f. 2009, albastru; AUDI A6, nr. de înm. KAG656, a. f. 2006, gri; TAYOTA HILUX, nr. de înm. BZY385, a. f. 2014, argintiu, coroborată cu lipsa efectivă în patrimoniul debitorului a mijloacelor bănești obținute în urma unei eventuale înstrăinări a acestora.

Partea reclamantă a menționat că, conform Situațiilor financiare pentru anul 2020, înregistrate la Serviciul Fiscal de Stat la 30 mai 2021, debitorul a declarat existența mijloacelor de transport la începutul perioadei conform valorii de bilanț de 227 572 lei și la sfârșitul perioadei de 188 559 lei.

Partea reclamantă a explicat că, potrivit Situațiilor financiare pentru anul 2020 înregistrate la Serviciul Fiscal de Stat la 30 mai 2021, debitorul a declarat că la data de 31 decembrie 2020, întreprinderea dispune de mașini, utilaje și instalații tehnice (083) în sumă de 43339 lei; alte mijloace fixe (086) în valoare de 49 214 lei, iar în total în sumă de 92 553 lei. În total, mijloace fixe (080), conform Situațiilor financiare pentru anul 2020 în sumă de 4 071 032 lei.

Partea reclamantă a susținut că, la momentul depunerii cererii introductive privind intentarea procesului de insolvabilitate față de S.C. „Inter-Standard" S.R.L. debitorul a declarat existența bunurilor de 281 112 lei (188 559 lei + 92 553 lei).

Partea reclamantă a invocat că, în pofida faptului că conform datelor Serviciului Fiscal de Stat întreprinderea deținea și înregistra în proprietate bunurile mobile/mijloace fixe, în prezent s-a constatat lipsa masei debitoare pentru acoperirea creanțelor creditorilor, astfel rațional apare întrebarea - ce s-a întâmplat cu aceste active.

În prezent, locul aflării mijloacelor fixe și mijloacelor bănești, precum și faptul dacă acestea mai există sau prezintă careva valoare materială rămâne a fi necunoscut, luând în considerație că până acum nu au fost depistate și predate.

În condițiile abordate în urmă acțiunilor intenționate ale persoanei cu funcție de răspundere a debitorului, creditorilor întreprinderii S.C. „Inter-Standard" S.R.L. au fost cauzate prejudicii și consecința prejudiciabilă este evidentă.

Partea reclamantă consideră că, la caz sunt întrunite toate condițiile răspunderii civile delictuale în privința subiecților vizați în cerere și anume: existența faptei ilicite, nerespectarea obligației legale și întreprinderea acțiunilor referitor la predarea activelor societății, lipsa mijloacelor bănești în sumă de 2 151 180 lei, lipsa bunurilor mobile în sumă de 281 112 lei (188 559 lei + 92553 lei), acțiune culpabilă pe care o califică ca fiind deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului în sumă totală de 2 432 292 lei); existenta prejudiciu, mijloacelor bănești în sumă de 2 151 180 lei și valoarea mijloacelor fixe de 281 112 lei, mărimea creanțelor care nu sunt acoperite de masa debitoare; existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, respectarea obligației legale de ținere evidenței activelor și transmiterea mijloacelor fixe, activelor către lichidator majora șansele de satisfacere maximală a creanțelor creditorilor și mușamaliza șansele pentru posibila infracțiune, fapt condiționat și favorizat de inacțiunile continui ale administratorului cât și fondatorului; existența vinovăției celui ce a cauzat prejudiciul, nerespectarea obligației legale referitor de păstrarea activelor, transmiterea activelor și delapidarea activelor. Omisiune continuă ca formă de cauzare a prejudiciului încadrându-se perfect în termenul de 24 luni prevăzut de lege și invocat de pârâți, fiind prezentă (omisiunea) până în data depunerii cererii introductive de către creditor.

Argumentarea faptului că acțiunile/inacțiunile organului de conducere al debitorului S.C. „Inter-Standard" S.R.L. cad sub incidența prevederilor art. 248 alin. (1) lit. e) al Legii insolvabilității, ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii,

reclamantul a explicat că prin ținerea unei contabilități contrare legii, se înțelege săvârșirea acelor fapte ilicite, prin care se încalcă reglementările imperative ale Legii contabilității, indiferent dacă acestea reprezintă infracțiuni, contravenții sau simple delicte civile.

În susținerea temeiului invocat vin și rezultatele controlului fiscal efectuat la debitorul prin metoda verificării totale reflectate în actul de control nr.5-711758 din 7 septembrie 2021, unde la capitolul rezultatele controlului s-a stabilit încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) Cod fiscal, care prevede că contribuabilul este obligat să țină evidența contabilă conform formelor și modului stabilit de legislație, art. 7 alin. (2), art. 18 și art.23 din Legea contabilității.

Totodată, la capitolul V, concluzii din actul de control s-a constatat încălcările la ducerea evidenței contabile admise de debitorul, ce a generat calcularea și încasarea de la debitor a impozitelor și aplicarea sancțiunilor fiscale.

Partea reclamantă a explicat că, prin decizia asupra cazului de încălcare a legislației fiscale nr. 660/4527 din 5 noiembrie 2021, pentru nerespectarea prevederilor legale debitorului s-au aplicat sancțiuni fiscale și amenzi în sumă de 139 463 lei.

Având în vedere că anume administratorului și contabilului în mod direct, iar asociatului unic în mod general, le revine obligația de a verifica activitatea societății și obligația de a iniția controale ale activității economico-financiare, consideră că anume membrii acestor organe de conducere ale debitorului urmează a fi atrași la răspundere subsidiară pentru ducerea unei contabilități contrare legii.

Partea reclamantă a indicat că, în circumstanțele enunțate supra, este evident că, membrii organelor de conducere, administratorul statutar și asociatul unic (adunarea generală), nu au respectat obligațiile care-i reveneau în conformitate cu Legea insolvabilității, Legea contabilității și raportări financiare, ceea ce a dus, în cele din urmă, la prejudicierea intereselor atât ale întreprinderii, cât și ale creditorilor.

Partea reclamantă a menționat că, cele enunțate supra dau temei de a concluziona că acțiunile/inacțiunile membrilor organului de conducere, se încadrează în prevederile art. 248 alin. (1) lit. e) - ținerea unei contabilități contrare legii.

Omisiune respectiva ca formă de cauzare a prejudiciului încadrându-se la fel în termenul de 2 ani prevăzut de lege și invocat de pârâți, fiind prezentă până în data intentării procesului, mai mult decât atât care continuă până în prezent.

Argumentarea faptului că acțiunile/inacțiunile organului de conducere al debitorului S.C. „Inter-Standard” S.R.L. cad sub incidența prevederilor art. 248 alin. (1) lit. f), dispunerea continuării activității care ducea în mod vădit la incapacitatea de plată, h) al Legii insolvabilității, nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14. La fel face trimitere șa art. 6.1. 7.1, 7.2 din Statutului societății S.C. „Inter-Standard” S.R.L.

Astfel, partea reclamantă a susținut că contrar prevederilor statutului al S.C. „Inter-Standard” S.R.L. și art. art. 48, 49, 62, 63, 69 al Legii privind societățile cu

răspundere limitată nr. 135 din 14 iunie 2007, administratorul întreprinderii și asociatul unic n-au întreprins măsuri întru dizolvarea sau lichidarea societății în cauză, ceea ce a contribuit la majorarea datoriilor față de instituțiile financiare și furnizorii de mărfuri și servicii.

Respectiv, partea reclamantă a afirmat că pentru atragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere în temeiul art. 248 alin. (1) lit. h) al Legii insolvabilității urmează a fi stabilită cu certitudine data survenirii incapacității de plată.

Partea reclamantă a menționat că, la caz, incapacitatea de plată a debitorului a survenit cel târziu la 31 august 2020, însă, debitorul nu a depus cerere introductivă, dar, contrar prevederilor legale, a decis continuarea activității debitorului și supraîndatorarea acestuia.

Întrunirea acestui temei de atragere a membrilor organelor de conducere ale debitorului la răspundere subsidiară, se confirmă prin următoarele înscrisuri: Hotărârea Serviciului Fiscal de Stat, seria AH nr. 0022537 din 11 noiembrie 2019, AH nr. 0025550 din 22 august 2020, AH nr. 0032223 din 8 aprilie 2021, AH nr. 0037906 din 13 septembrie 2021, precum și la contul curent generalizat la situație din 11 noiembrie 2019 datoria de 55 140,22 lei și 31 decembrie 2019 datoria de 227 321,41 lei, ce denotă existența datoriei contribuabilului și faptul că organul de conducere al debitorului cunoștea despre faptul că contribuabilul înregistra datorii față de bugetul public național.

Partea reclamantă a explicat că, hotărârile de executare silită din 22 august 2020, 8 aprilie 2021 și din 13 septembrie 2021, au rămas neexecutate, faptul confirmat prin conturile curente generalizate și demersul Serviciului Fiscal de Stat nr. 26-20/4-26/4235 din 21 iunie 2021.

Partea reclamantă a invocat că și decizia asupra cazului de încălcare fiscală nr. 660/4527 din 5 noiembrie 2021, ce denotă că la debitorul a fost petrecut controlul fiscal prin metode directe în rezultatul căruia debitorului i sa aplicat sancțiunile fiscale în sumă de 139 463 lei.

Partea reclamantă a menționat că existența incapacității de plată a debitorului este confirmată și prin faptul că asupra conturilor nominalizate au fost aplicate sechestre de către mai mulți executori judecătorești și autorități competente, după cum urmează: la 18 aprilie 2016 – de către executorul judecătoresc Ciobanu Ruslan, în temeiul documentului nr. 060-1346/16 din 15 aprilie 2016, în sumă de 51 142,10 lei; la 10 ianuarie 2017 – de către executorul judecătoresc Pașa Nicolae, în baza documentului nr. 019-3478/16 din 30 decembrie 2016, în sumă de 10 661,69 lei; la 5 noiembrie 2018 – de către executorul judecătoresc Talmaci Roman, în temeiul documentului nr. 01/003-1282/18 din 18 octombrie 2018, în sumă de 493 789,39 lei; la 11 noiembrie 2019 – de către DGAE mun. Chișinău, conform documentului nr. 0120191108216 din 8 noiembrie 2019, în sumă de 0,00 lei; la data de 17 decembrie 2019 – de către executorul judecătoresc Cilcic Nicolai, în baza documentului nr. 156-

1034/19 din 12 decembrie 2019, în sumă de 493789,39 lei; la 24 iulie 2020 – de către executorul judecătoresc Romaliischii Maxim, conform documentului nr. 175-5076/20 din 15 iulie 2020, în sumă de 273197,38 lei; la 28 iulie 2020 – de către executorul judecătoresc Ungureanu Oleg, în temeiul documentului nr. 026-499/20 din 28 iulie 2020, în sumă de 123 783,43 lei; la 26 octombrie 2020 – de către executorul judecătoresc Nicolaescu Nicolai, în baza documentului nr. DEX201019001G30-53 din 20 octombrie 2020, în sumă de 57 248,54 lei; la 1 februarie 2021 – de către executorul judecătoresc Stoian Grigore, conform documentului nr. 176-9540/21 din 22 ianuarie 2021, în sumă de 93 592,39 lei; la 5 martie 2021 – de către executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie, în temeiul documentului nr. 056-1086/21 din 1 martie 2021, în sumă de 19 358,42 lei; precum și la 18 august 2021 – de către executorul judecătoresc Romaliischii Maxim, în baza documentului nr. 175-7868/21 din 10 august 2021, în sumă de 291 392,38 lei.

Partea reclamantă a explicat că, prin înscrisurile enunțate mai sus, se confirmă că, debitorul S.C. „Inter-Standard" S.R.L. se află în incapacitate de plată încă la data de 31 august 2020, imposibilitatea stingerii la scadență a datoriilor față de creditori: Hotărârea Serviciului Fiscal de Stat seria AH nr. 0025550 din 22 august 2020, documentul executoriu 156-1034/19 din 12 decembrie 2019, în sumă 493 789,39 lei; documentul executoriu 175-5076/20 din 15 iulie 2020, în sumă 273 197,38 lei; documentul executoriu 026-499/20 din 28 iulie 2020, în sumă 123 783,43 lei și altele, iar organul de conducere ale debitorului, care a cunoscut despre acest fapt, a manifestat o indiferență totală față de acest fapt și nu a depus cerere introductivă.

Sub acest aspect, partea reclamantă a atras atenția instanței de insolvabilitate că, contrar acestui fapt, debitorul și membrii organelor de conducere ale acestuia, nu au reacționat prompt, nu au depus cerere de intentare a procesului de insolvabilitate și nici nu au depus diligență pentru a stinge creanțele față de creditori, situație ce confirmă indiferența totală a membrilor organelor de conducere față de societate și de creditorii acesteia.

Prin urmare, partea reclamantă a susținut că este evident că membrii organului de conducere al S.C. „Inter-Standard" S.R.L. erau obligați să înainteze cererea introductivă încă în la 1 octombrie 2020.

În contextul celor invocate supra, partea reclamantă a concluzionat că, în conformitate cu prevederile art. 10 și art. 14 alin. (3) al Legii insolvabilității, termenul de 30 de zile urmează a fi calculat începând cu 31 august 2020, în urma apariției dificultăților financiare legate de incapacitatea de plată (datoriile scadente și neachitate), inclusiv în legătură cu admiterea restanțelor față de bugetul public național.

Calcularea majorărilor de întârziere de către creditorii, Serviciul Fiscal de Stat, de către Casa Națională de Asigurări Sociale, creditori, sechestrele aplicate de executorii judecătorești asupra conturilor bancare ale debitorului, demonstrează că situația gravă a durat pe parcursul a anumitei perioade de timp. Or, cadrul legal

prevede expres termenul de 30 de zile pentru înaintarea cererii introductive în instanța de insolvabilitate.

Astfel, pe lângă datoria de bază pe care o avea debitorul față de creditori, acesta, pe parcursul anilor, a generat datorii acumulând dobânzi de întârziere, penalități, majorări de întârziere (creanțele validate la rangul VI - 175115,82 lei, conform tabelului consolidat de creanțe), fapt ce suplimentar demonstrează o gestionare defectuoasă a afacerii, cauzând prejudiciu creditorilor.

În condiții abordate, întru determinarea mărimii creanțelor/prejudiciului material apărut după expirarea termenului de 30 zile, a analizat datoriile S.C. „Inter-Standard" S.R.L., formate după data de 1 octombrie 2020, făcând trimitere la cererile de validare a Serviciului Fiscal de Stat, S.A. „Moldcell", CNAS, S.R.L. „Climatec", I.M. „Regia Autosalubritate".

Ținând cont de cele menționate, partea reclamantă a conchis că, membrii organelor de conducere ale debitorului, neglijând obligațiile impuse de legiuitor, au admis continuarea activității debitorului, activitate prejudiciabilă atât pentru debitor, cât și pentru creditori, deși pe parcursul anilor era previzibilă ajungerea în insolvabilitate a S.C. „Inter-Standard" S.R.L. și prejudicierea creditorilor.

Prin continuarea activității debitorului, care îl ducea în mod vădit la incapacitatea de plată, au fost desfășurate activități care, deși erau prejudiciabile din punct de vedere financiar pentru patrimoniul debitorului, erau continuate în mod conștient și voit de membrii organelor de conducere, inclusiv cu scopul de a obține câștiguri personale.

Aceste acțiuni ale conducerii S.C. „Inter-Standard" S.R.L. nu pot fi calificate în alt mod decât ca gestionare intenționat incompetentă a afacerilor, care a prejudiciat în mod considerabil atât întreprinderea cât și interesele creditorilor societății și împreună cu altele a dus la insolvabilitatea absolută a debitorului.

În contextul celor invocate, partea reclamantă a relevat că, datorită încălcării de către membrii organelor de conducere ale debitorului a obligațiilor care le reveneau de a monitoriza starea economico-financiară a întreprinderii și de a întreprinde măsuri în vederea activității eficiente, s-a ajuns la situația de insolvabilitate a debitorului, situație când masa debitoare este insuficientă pentru a acoperi creanțele creditorilor.

La caz, partea reclamantă a subliniat că, se solicită operarea răspunderii subsidiare nu pentru că pasivul nu poate fi acoperit, ci pentru că, prin acțiunea culpabilă și intenționată, subiecții vizați au cauzat starea de insolvabilitate prin săvârșirea unor fapte expres și limitativ enumerate la art. 248 alin. (1) al Legii insolvabilității și a căror consecințe s-au materializat prin crearea, menținerea și aprofundarea stării de insolvabilitate. Astfel, consideră că, la caz, sunt întrunite cumulativ condițiile pentru atragerea la răspunderea juridicocivilă.

Partea reclamantă a susținut că în acest context legal, la caz sunt întrunite toate condițiile răspunderii civile delictuale în privința persoanelor vizate: existența faptei ilicite, respectiv, nerespectarea obligației de a verifica activitatea debitorului, de a

aproba anual în mod rațional și după analiza amănunțită bilanțului contabil a debitorului pentru perioada 2020-2021, precedent depunerii cererii introductive de către creditor, cât și aprobarea dării de seamă anuale și evaluarea activității întreprinderii gestionate, iar dacă obligațiile respective erau executate, administratorul debitorului urma să înainteze cererea introductivă până la ajungerea de facto în stare de insolvabilitate absolută cu lipsa masei debitoare; existenta prejudiciu, mărimea creanțelor care nu sunt acoperite de masa debitoare în sumă de 3 725 358,21 lei sau creanțelor apărute după data apariției incapacității de plată în sumă de 2 994 852,47 lei; existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, neîntreprinderea măsurilor de a obliga administratorul debitorului să înainteze cererea introductivă până la ajungerea de facto în stare de insolvabilitate absolută, respectiv nedepunerea cererii introductive la apariția indicilor de insolvabilitate cel târziu la 1 octombrie 2021, ar fi micșorat lista creditorilor, ar fi sporit esențial șansele lichidatorului de a valorifica masa debitoare, cu stingerea integrală a creanțelor creditorilor validați cu creanțele față de patrimoniul debitorului. Or, mijloacele de transport, bunurile mobile și imobile ce au fost comercializate în totalmente până la depunerea cererii introductive. Totodată, depunerea cererii introductive la timpul potrivit ar fi sporit esențial șansele lichidatorului de a identifica și alte bunuri din masa debitoare și anume bunurile mobile care după scurgerea perioadei de timp nu au mai putut fi identificate, ori persoanele culpabile de delapidarea acestora au avut o perioadă esențială de timp, pentru a mușamaliza posibila infracțiune, fapt condiționat și favorizat prin nedepunerea cererii introductive care ar fi presupus transmiterea conducerii debitorului unui administrator autorizat; existența vinovăției celui ce a cauzat prejudiciul și anume omisiunea de a verifica activitatea debitorului, neîndeplinirea obligației legale de înaintare a cererii introductive până la ajungerea de facto în stare de insolvabilitate absolută, respectiv nedepunerea cererii introductive. Omisiune respectiva ca formă de cauzare a prejudiciului încadrându-se perfect în termenul de 24 luni prevăzut de lege și invocat de pârâți, fiind prezentă (omisiunea) până în data depunerii cererii introductive de către creditor.

Partea reclamantă consideră că din acțiunile organului de conducere al întreprinderii S.C. „Inter-Standard” S.R.L. și anume administratorului/asociatului Ulinici Cristina, clar reiese faptul că întreprinderea a fost adusă la starea de insolvabilitate intenționat.

Partea reclamantă a susținut că, culpa persoanelor vizate urmează să fie constatată reieșind din elementele obligatorii ale răspunderii materiale: fapta ilicită, prejudiciu și urmările prejudiciabile. Prejudiciul îl reprezintă totalitatea creanțelor validate de către instanța de judecată, deoarece lipsește masa debitoare.

Partea reclamantă a explicat că, suma pentru care se înaintează cererea de atragere la răspundere subsidiară constituie sumă totală de 3 725 358,21 lei, compusă din valoarea pasivului neacoperită din contul bunurilor ce aparțineau cu drept de proprietate debitorului insolvabil.

La caz, partea reclamantă consideră demonstrată legătura de cauzalitate între acțiunile/inacțiunile membrilor organului de conducere și starea de insolvabilitate în care a ajuns debitorul. Or, sunt îndeplinite condițiile atragerii la răspundere nu numai atunci când săvârșirea faptei a constituit o condiție determinantă a incapacității de plată a debitorului, dar și atunci când fapta ilicită a constituit numai o condiție favorizantă.

Astfel, partea reclamantă a notat că încălcările, comise de membrii organului de conducere al debitorului insolvabil, prin creșterea masei debitoare, inclusiv, au favorizat survenirea stării de insolvabilitate și prejudicierea creditorilor.

În aceste circumstanțe, partea reclamantă consideră evidentă culpa membrilor organului de conducere al S.C. „Inter-Standard" S.R.L. și încadrarea acțiunilor/inacțiunilor acestora în prevederile art. 248 alin. (1) lit. c), e), f) și h) al Legii insolvabilității.

Astfel este indubitabil că, persoană vizată, urmează a fi trasă la răspunderea subsidiară, în vederea satisfacerii creanțelor validate ale creditorilor.

În final, partea reclamantă a solicitat admiterea cererii privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului S.C. „Inter-Standard" S.R.L., încasarea din contul lui Ulinici Cristina în beneficiul S.C. „Inter-Standard" S.R.L., a sumei creanțelor validate față de patrimoniul debitorului S.C. „Inter-Standard" S.R.L., care nu sunt acoperite integral de masă debitoare, în mărime de 3 725 358,21 lei.

Soluția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 5 martie 2024, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul S.C. „Inter-Standard" S.R.L., Bulgaru Igor, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului înaintată împotriva lui Ulinici Cristina. S-a încasat de la debitorul insolvabil S.C. „Inter-Standard" S.R.L., în procedura falimentului simplificat, în beneficiul Statului taxa de stat în mărime de 50 000,00 lei.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul față de soluția primei instanțe, la 13 martie 2024, lichidatorul S.C. „Inter-Standard" S.R.L., Bulgaru Igor a declarat apel, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 5 martie 2024, cu emiterea unei decizii prin care cererea de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere al S.C. „Inter-Standard" S.R.L., în persoana administratorului statutar Ulinici Cristina, să fie admisă integral, în sensul declarat.

În motivarea cererii de apel, partea apelantă, lichidatorul S.C. „Inter-Standard" S.R.L., Bulgaru Igor a indicat că nu este de acord cu hotărârea emisă de instanța de fond, pe care o consideră ilegală și neîntemeiată, solicitând casarea acesteia în mod integral și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă cererea privind

atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului.

În argumentarea poziției sale, apelantul a invocat în mod expres prevederile art. 248 alin. (1) lit. e), f) și h) din Legea insolvabilității, subliniind că răspunderea subsidiară intervine în cazul în care persoanele din organele de conducere au contribuit prin faptele lor la apariția stării de insolvabilitate, iar aceste fapte trebuie să fie însoțite de vinovăție, prejudiciu și legătură de cauzalitate.

Apelantul a susținut că, în speță, administratorul statutar și asociatul unic al S.R.L. „Inter-Standard", Ulinici Cristina nu a prezentat argumente plauzibile pentru a se exonera de răspundere, deși, potrivit art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității, aceștia sunt subiecți potențiali ai răspunderii subsidiare. Totodată, s-a invocat că, potrivit art. 68 alin. (2) din Codul civil (în redacția anterioară datei de 1 martie 2019) și art. 184 alin. (2) din Codul civil, regula generală a lipsei răspunderii fondatorului pentru obligațiile persoanei juridice poate fi înlăturată în cazurile expres prevăzute de lege, cum este și situația răspunderii reglementate de Legea insolvabilității.

În continuare, apelantul a indicat că, potrivit statutului S.R.L. „Inter-Standard" și prevederilor Legii nr. 135 din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată, organul de conducere, format din asociatul unic Ulinici Cristina (care exercită atribuțiile adunării generale), administratorul și cenzorul, are obligații directe de supraveghere a activității societății, inclusiv a evidenței contabile și a situației financiare. Din acest motiv, aceștia sunt responsabili pentru eventualele nereguli care au dus la insolvabilitatea debitorului.

În argumentarea temeiului prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. c) din Legea insolvabilității, majorarea fictivă a pasivelor sau deturnarea activelor, apelantul a prezentat date concrete privind patrimoniul debitorului. Astfel, potrivit informațiilor furnizate de Agenția Servicii Publice nr. 11-06/3/27170 din 23 noiembrie 2021, debitorul a deținut anterior bunuri imobile importante, inclusiv terenuri și încăperi situate în municipiul Chișinău, str. Alba-Iulia nr. 154, însă la momentul intentării procedurii de insolvabilitate nu mai deținea niciun bun imobil.

De asemenea, prin actul de control fiscal nr. 5-711758 din 7 noiembrie 2021, emis de Serviciul Fiscal de Stat, s-a constatat existența unor tranzacții și operațiuni economice între S.R.L. „Inter-Standard", S.R.L. „Lucidan" și Guțu Victor, inclusiv vânzarea unui bun imobil, încăpere cu nr. cadastral 0100512.200.03.001 la un preț contractual de 3 500 000 lei. Din acest preț, suma de 1 982 000 lei a fost achitată anterior la data de 21 iunie 2021, iar restul de 1 518 000 lei urma să fie achitat până la 10 august 2021.

Apelantul a evidențiat că, potrivit rulajelor bancare de la BC „Moldindconbank" SA, BC „Moldova-Agroindbank" SA și BC „Victoriabank" SA, conturile debitorului prezentau sold zero, iar ultima activitate bancară a fost înregistrată la 31 mai 2020 și 16 aprilie 2021. Mai mult, nu s-a constatat intrarea în conturile debitorului a sumei totale de 3 500 000 lei rezultate din vânzarea bunului imobil, iar suma de 2 151 180

lei achitată de Guțu Victor nu a fost regăsită nici în conturile bancare, nici în casieria întreprinderii și nici transmisă lichidatorului.

În acest context, apelantul a susținut că aceste mijloace financiare au fost deturnate sau ascunse, fiind încălcat astfel principiul utilizării veniturilor în interesul debitorului și al creditorilor, fapt ce demonstrează intenția organelor de conducere de a prejudicia creditorii și de a contribui la agravarea situației financiare a întreprinderii. Prin urmare, aceste acțiuni se încadrează în dispozițiile art. 248 alin. (1) lit. c) din Legea insolvabilității.

În ceea ce privește temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, ținerea unei contabilități contrare legii, apelantul a invocat încălcările constatate prin actul de control fiscal nr. 5-711758 din 7 septembrie 2021, precum și prin decizia nr. 660/4527 din 5 noiembrie 2021, prin care au fost aplicate sancțiuni fiscale în cuantum de 139 463 lei. S-a reținut că debitorul nu a respectat prevederile Legii contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15 decembrie 2017, ale Codului fiscal și ale altor acte normative, ceea ce demonstrează o gestionare defectuoasă și contrară legii a evidenței contabile.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilității, dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată, apelantul a susținut că membrii organelor de conducere au continuat activitatea societății, deși aceasta era deja în stare de incapacitate de plată, cel târziu la data de 31 august 2020. Aceștia nu au întreprins măsuri de lichidare sau reorganizare și nu au depus cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 14 din Legea insolvabilității, ceea ce ar fi trebuit făcut cel târziu la 1 octombrie 2020.

În ceea ce privește temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, apelantul a subliniat că obligația legală de a depune cererea introductivă aparținea administratorului și membrilor organelor de conducere, iar nerespectarea acesteia a dus la agravarea stării de insolvabilitate și la acumularea unor datorii semnificative.

Apelantul a invocat că prejudiciul total cauzat creditorilor constă în suma de 3725358,21 lei, reprezentând pasivul neacoperit al debitorului, sumă care nu poate fi recuperată din masa debitoare, ceea ce confirmă existența unui prejudiciu cert și cuantificabil. În același timp, s-a susținut existența legăturii de cauzalitate între acțiunile/inacțiunile membrilor organelor de conducere și apariția stării de insolvabilitate, precum și vinovăția acestora, întrucât faptele ilicite au constituit cel puțin o condiție favorizantă a producerii prejudiciului.

În final, apelantul a concluzionat că instanța de fond nu a examinat cauza în mod corect, nu a stabilit toate circumstanțele relevante și nu a aplicat corect normele de drept material și procesual, motiv pentru care hotărârea atacată este ilegală și neîntemeiată.

În consecință, apelantul a solicitat admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii nr. Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 5 martie 2024 și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral cererea privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale S.R.L. „Inter-Standard".

În materie de drept, lichidatorul S.C. „Inter-Standard" S.R.L., Bulgaru Igor și-a întemeiat cererea de apel în baza prevederilor art. 5, 8, 247-248 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 și art. 4, 5, 26, 386-388 din Codul de procedură civilă.

Poziția părți intimate pe marginea apelului:

Respectând principiul contradictorialității, instanța de apel a acordat participanților la proces posibilitatea efectivă de a-și exprima punctul de vedere înainte de pronunțarea soluției.

Astfel, la 20 martie 2026, intimatul Ulinici Cristina prin intermediul reprezentantului său avocatul Lesnic Denis a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de apel ca fiind neîntemeiată, cu menținerea hotărârii instanței de fond, în sensul declarat.

Verificarea condițiilor de exercitare a apelului:

Conform art. 357 din Codul de procedură civilă, „*Hotărârile susceptibile de apel pot fi atacate, până a rămâne definitive, în instanță de apel care, în baza materialelor din dosar și a celor prezentate suplimentar, verifică corectitudinea constatării circumstanțelor de fapt ale cauzei, a aplicării și interpretării normelor de drept material, precum și respectarea normelor de drept procedural, la judecarea cauzei în primă instanță*".

În conformitate cu art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „*(1) Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii,* ***dacă legea nu prevede altfel***".

Potrivit art. 8 alin. (1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, „*(1) Hotărârile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege. Termenul de apel, precum și apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanței de insolvabilitate*".

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central a fost pronunțat public la 5 martie 2024, iar cererea de apel a fost depusă la 13 martie 2024. Astfel, Completul judiciar constată că apelul a fost depus în termenul legal.

Totodată, Completul judiciar reține că cererea de apel a fost semnată de Bulgaru Igor desemnat în calitate de lichidator al S.C. „Inter-Standard" S.R.L. prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 15 octombrie 2021.

La fel, se atestă că, apelantul a depus dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei, în conformitate cu prevederile art. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În condițiile descrise mai sus, Completul specializat concluzionează că sunt întrunite condițiile legale pentru exercitarea apelului declarat de Serviciul Fiscal de Stat, motiv pentru care prin încheierea Curții de Apel Centru din 20 ianuarie 2026, s-a acceptat spre examinare cererea de apel și s-a fixat apelul spre examinare în fond.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, în raport cu argumentele invocate în cererea de apel și cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că cererea de apel declarată de lichidatorul S.C. „Inter-Standard" S.R.L., Bulgaru Igor împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 5 martie 2024, este întemeiată și care urmează a fi admisă, cu casarea hotărârii contestate a primei instanțe, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, „*procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi*".

Potrivit art. 8 alin. (6) și (7) din Legea insolvabilității, „*(6) Cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condițiile examinării cauzei în primă instanță. Instanța de apel poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel și de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepțiile stabilite în prezenta lege. (7) Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la data pronunțării*".

Conform art. 385 lit. c) din Codul de procedură civilă, „*instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să caseze integral sau parţial hotărîrea primei instanţe, emiţînd o nouă hotărîre*".

În acord cu prevederile art. 373 din Codul de procedură civilă, „*(1) instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. (2) În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. (3) În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. (5) Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. (6)*

Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decît aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepția cazurilor cînd consimte și cînd hotărîrea este atacată și de alți participanți la proces".

În conformitate cu prevederile art.118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „*fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale*", iar conform art. 130 din același cod, „*instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei*".

Totodată, potrivit art.122 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „*circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante*".

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „*(1) la deliberarea hotărîrii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii*".

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze doar la însușirea motivelor și concluziilor date de instanța inferioară (*HirroBalani v. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; G*eorgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație și o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce iau fost prezentate.

Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, Completul de judecată constată că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 15 octombrie 2021, a fost admisă cererea introductivă a debitorului S.C. „Inter-Standard" S.R.L.; s-a constatat insolvabilitatea debitorului și s-a intentat procedura simplificată a falimentului față de S.C. „Inter-Standard" S.R.L.; s-a ridicat dreptul administratorului statutar Ulinici Cristina de la administrarea S.C. „Inter-Standard" S.R.L.; iar în

calitate de lichidator a fost desemnat, administratorul autorizat Bulgaru Igor, deținătorul autorizației nr. 39 din 14 ianuarie 2015.

La 17 martie 2023, lichidatorul S.C. „Inter-Standard" S.R.L. Bulgaru Igor, a înaintat cerere de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil împotriva administratorului statutar/asociat unic Ulinici Cristina, prin încasarea din contul acesteia în beneficiul S.C. „Inter-Standard" S.R.L., a sumei creanțelor validate față de patrimoniul debitorului S.C. „Inter-Standard" S.R.L., care nu sunt acoperite integral de masă debitoare, în mărime de 3 725 358,21 lei.

Conform art. 247 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, „*(1) în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, administratorii întreprinderilor de stat/municipale, membrii organelor executive, membrii organului de supraveghere (consiliului), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii. (2) Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului*".

Din înscrisurile anexate la materialele cauzei rezultă că la data intentării procesului de insolvabilitate, pârâta Ulinici Cristina deținea calitatea de administrator statutar, contabilul-şef, fondatorul/asociatul unic al S.C. „Inter-Standard" S.R.L..

Prin urmare, în raport cu prevederile art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității, se constată că Ulinici Cristina avea statutul de membru al organelor de conducere ale debitorului insolvabil, derivat din calitatea s-a de administrator al S.C. „Inter-Standard" S.R.L..

Astfel, Ulinici Cristina, prin prisma prevederilor art. 247 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității, este subiect pasibil să fie atras la răspundere subsidiară.

În continuare, Completul judiciar reține că, pentru a fi angajată răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții, și anume: existența prejudiciului, comiterea unei fapte ilicite dintre cele enumerate de lege, existența legăturii de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu și vinovăția persoanei a cărei răspundere se cere.

Conform art. 248 alin. (1), (4) și (6) din Legea insolvabilității, „*(1) la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfășurarea unei activități comerciale*

în interes personal sub acoperirea debitorului; ***c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului****; d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate;* ***e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire****; f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;* *g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori;* ***h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14;*** *i) comiterea cu intenție a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului. (4) În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiția ca apariția stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care și-au exercitat mandatul ori au deținut poziția ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale debitorului, s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvabilitatea sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvabilitatea și au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziția lor la aceste decizii. (6) În toate cazurile, asupra acțiunii prevăzute la alin. (1), instanța de insolvabilitate se pronunță prin hotărîre, care poate fi contestată cu apel de persoanele vizate în ea*".

Completul judiciar notează că norma prevăzută la art. 248 din Legea insolvabilității are caracter sancționatoriu și reparativ, fiind destinată protejării masei debitoare și a creditorilor împotriva unei conduceri iresponsabile sau dolosive. Esențial în aplicarea acestui articol sunt următoarele elemente: (*i*) *calitatea persoanei* – răspunderea vizează membrii organelor de conducere și de supraveghere (administrator, director, contabil etc.); (*ii*) *conduita imputabilă* – legea enumeră limitativ nouă tipuri de comportamente considerate cauzatoare ale stării de insolvabilitate (folosirea în interes personal a bunurilor debitorului, ținerea unei contabilități fictive sau disimularea activelor, neînregistrarea ori întârzierea nejustificată a cererii de intentare a procedurii etc.); (*iii*) *legătura de cauzalitate* – dovada faptului că acțiunea sau omisiunea a cauzat ori a agravat insolvabilitatea; nu este suficientă simpla neglijență sau o gestiune defectuoasă; (*iv*) *efectul* – instanța poate dispune suportarea parțială sau totală a datoriilor debitorului de către persoanele culpabile.

Instanța de apel subliniază că această formă de răspundere nu operează automat și nu se aplică pentru orice datorie neplătită, ci numai în măsura în care sunt întrunite cumulativ condițiile legale referitoare la: (*i*) calitatea persoanei vizate; (*ii*) existența uneia dintre faptele expres prevăzute la literele a) - i) ale art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității; (*iii*) legătura de cauzalitate între conduita imputabilă și starea de insolvabilitate a debitorului. Răspunderea subsidiară are natura unei forme specifice de răspundere juridică, fundamentată pe principiile răspunderii civile delictuale, iar

atragerea persoanei culpabile la măsuri coercitive prin intermediul instanței de judecată presupune dovedirea prin probe pertinente, concludente și suficiente a tuturor elementelor esențiale ale acesteia: fapta ilicită, vinovăția și legătura cauzală dintre faptă și consecințele prejudiciabile produse.

În prezenta cauză, lichidatorul S.C. „Inter-Standard" S.R.L., Bulgaru Igor a invocat, ca temei al atragerii la răspundere subsidiară, dispozițiile art. 248 alin. (1) lit. c), e), f) și h) din Legea insolvabilității.

Astfel, potrivit art. 248 alin. (1) lit. c), e), f) din Legea insolvabilității, răspunderea subsidiară poate fi atrasă în cazul în care *majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului; ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire; dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată.* De asemenea, potrivit lit. h) a aceluiași articol, *răspunderea poate interveni în situația „nedepunerii cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14".*

Potrivit art. 14 din Legea insolvabilității, *„(1) Debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art. 10. (2) Debitorul este obligat să depună cerere introductivă și în cazul în care: a) executarea integrală a creanțelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadență a creanțelor celorlalți creditori; b) în cadrul lichidării, care se efectuează conform altor legi, devine evident că debitorul nu poate satisface integral creanțele creditorilor. (3) Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) și la art. 10 alin. (2). (4) Dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile și în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislația în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată și lichidatorii debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3). Aceste persoane sunt trase la răspundere contravențională în conformitate cu legea".*

Analizând materialele dosarului, argumentele invocate de apelant, precum și concluziile instanței de fond, Completul judiciar reține că prima instanță a interpretat în mod eronat cadrul normativ aplicabil și a apreciat în mod incomplet ansamblul probator administrat în cauză, ceea ce a condus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Din materialele cauzei rezultă că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central nr. 2i-9543/21 din 15 octombrie 2021, s-a constatată starea de insolvabilitate a debitorului S.R.L. „Inter-Standard", fiind inițiată procedura simplificată a falimentului și desemnat lichidator Bulgaru Igor.

În cadrul procedurii de insolvabilitate, în ședința de validare a creanțelor au fost validate creanțele în sumă totală de 3 725 358,21 lei, dintre care: Casa Națională de

Asigurări Sociale creanța de 15 729,18 lei de rangul III și rangul VI de 13 002,48 lei; Serviciul Fiscal de Stat creanța de 3 038 739,04 lei de rangul III și rangul VI de 145653,58 lei; S.R.L. „Climatec" creanța de 33 174,36 lei de rangul V și rangul VI de 9 411,48 lei; S.R.L. „Romvenl" creanța de 438 791,89 Iei de rangul V; S.R.L. „Termoart Lux" creanța de 10 105 lei de rangul V; S.A. „Moldcell" creanța de 11 242,92 lei de rangul V și rangul VI de 5 621,46 lei; Î.M. Regia „Autosalubritate", creanța de 2 460 lei de rangul V și rangul VI de 1 426,82 lei.

Potrivit art. 143 alin. (8) din Legea insolvabilității, „*consemnarea judecătorului în tabelul definitiv consolidat al creanțelor are efectul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile pentru toate creanțele validate, conform valorii și rangului lor, precum și pentru debitor, administrator/lichidator și pentru toți creditorii chirografari și creditorii garantați*". Prin urmare, existența prejudiciului și întinderea acestuia nu mai pot fi puse la îndoială, întrucât creanțele în sumă totală de 3 725 358,21 lei au fost validate definitiv în cadrul procedurii de insolvabilitate.

În același context, Completul judiciar constată că debitorul S.R.L. „Inter-Standard" nu dispune de bunuri mobile sau imobile care ar putea fi valorificate pentru acoperirea creanțelor creditorilor, iar pe conturile bancare ale societății lipsesc mijloacele bănești necesare pentru stingerea datoriilor, iar unica modalitate de stingere a creanțelor validate este atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului prin prisma art. 247, 248 al Legii insolvabilității.

Totodată, Completul judiciar reține că pârâta Ulinici Cristina a deținut funcția de administrator al S.R.L. „Inter-Standard" începând cu data de 15 septembrie 2006 și până la momentul intentării procesului de insolvabilitate (f.d. 19-21).

În această calitate, potrivit art. 177 alin. (1) din Codul civil, „*persoana juridică își exercită, de la data constituirii, drepturile și își execută obligațiile prin administrator*", iar conform art. 69 alin. (1) din Legea nr. 135 din 2007 privind societățile cu răspundere limitată, „*societatea trebuie să aibă unul sau mai mulți administratori, care administrează societatea și o reprezintă*".

Prin urmare, administratorul societății avea obligația legală de a asigura gestionarea corectă și prudentă a activității economice a entității, precum și respectarea normelor fiscale și contabile aplicabile. Această obligație derivă inclusiv din prevederile art. 186 alin. (1) din Codul civil, potrivit cărora, „*administratorul trebuie să acționeze alegând calea pe care o consideră, cu bună-credință, cea mai bună pentru a atinge scopurile persoanei juridice*", iar conform art. 187 alin. (1) din același cod, „*administratorul trebuie să acționeze conform nivelului de competență și diligență corespunzătoare cunoștințelor, competenței și experienței pe care le deține, precum și celor care se pot aștepta de la un bun administrator*".

Analizând temeiul invocat de apelant privind aplicarea art. 248 alin. (1) lit. c) din Legea insolvabilității, Completul judiciar reține că această normă vizează situațiile în care organele de conducere ale debitorului au contribuit la majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului,

acțiuni care presupun o conduită activă și intenționată de prejudiciere a creditorilor și de denaturare a situației reale a patrimoniului societății.

Astfel, Completul judiciar reține că acest temei vizează atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere în cazul în care aceștia au contribuit, prin acțiuni sau inacțiuni culpabile, la deturnarea sau ascunderea activelor debitorului, fiind necesară întrunirea cumulativă a elementelor răspunderii delictuale, inclusiv existența faptei ilicite, a prejudiciului, a legăturii de cauzalitate și a vinovăției.

Potrivit materialelor probatorii administrate în cauză demonstrează existența unor acțiuni și inacțiuni concrete, precise și cuantificabile, imputabile organului de conducere al S.R.L. „Inter-Standard", care se circumscriu noțiunii de deturnare sau ascundere a unei părți considerabile din activul debitorului.

Astfel, din răspunsul oficial al Agenției Servicii, rezultă că societatea a deținut, anterior intentării procedurii de insolvabilitate, bunuri imobile amplasate în mun. Chișinău, str. Alba-Iulia nr. 154, inclusiv încăperi nelocative și terenuri aferente, între care se distinge încăperea cu suprafața de 390,20 m^2.

Ulterior, prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 1-278 din 28 iulie 2021, acest bun a fost înstrăinat la prețul de 3 500 000 lei. Cu toate acestea, Completul judiciar constată că această operațiune nu se regăsește reflectată nici în balanțele de verificare, nici în registrele contabile obligatorii și nici în conturile bancare ale societății, lipsind orice trasabilitate a sumei rezultate din vânzare.

Mai mult, din înscrisurile anexate rezultă că, în baza contractelor de preluare a datoriei, terțul Guțu Victor a achitat suma de 2 151 180 lei în contul obligațiilor debitorului, sumă care, în mod firesc, trebuia evidențiată fie ca stingere de datorie, fie ca intrare de mijloace bănești, însă nici această sumă nu este reflectată în contabilitatea societății și nu se regăsește în extrasele conturilor bancare sau în registrul de casă, ceea ce indică nu o simplă eroare de evidență, ci o veritabilă lipsă a acestor mijloace din patrimoniul debitorului.

În același sens, din informațiile comunicate de Agenția Servicii Publice privind mijloacele de transport deținute anterior de S.R.L. „Inter-Standard", rezultă că, în perioada martie–august 2021, au fost identificate operațiuni succesive de înstrăinare și radiere din Registrul de stat al transporturilor a mai multor unități de transport aflate în proprietatea debitorului, fără ca aceste operațiuni să fie reflectate în evidența contabilă a societății și fără ca sumele rezultate din valorificarea acestor bunuri să fie identificate în patrimoniul acesteia, fie sub formă de mijloace bănești în conturile bancare, fie în casieria entității. Astfel, potrivit datelor oficiale, au fost efectuate operațiuni de înstrăinare a unor mijloace de transport anterior înregistrate pe numele debitorului, respectiv autovehiculele de tip MERCEDES 312 D, Volkswagen Golf, Audi A6 și Toyota Hilux, care au fost radiate și înstrăinate succesiv, fără a exista înscrisuri contabile primare care să confirme aceste tranzacții, precum facturi fiscale, ordine de încasare sau extrase bancare, și fără ca aceste operațiuni să fie consemnate în registrele contabile obligatorii.

Or, coroborarea acestor circumstanțe denotă că, deși bunurile respective au fost scoase din patrimoniul debitorului prin operațiuni de înstrăinare și radiere succesive, contravaloarea acestora nu a fost reflectată în evidența contabilă și nici identificată în conturile bancare sau în casieria societății, ceea ce conduce la concluzia existenței unei conduite de natură a ascunde sau deturna activele debitorului, cu consecința diminuării masei debitoare și prejudicierii directe a creditorilor.

În aceste condiții, Completul judiciar apreciază că este demonstrată existența unui dezechilibru evident între diminuarea activelor și lipsa corespunzătoare a lichidităților, ceea ce conduce la concluzia deturnării sau ascunderii unei părți considerabile din patrimoniu. Raportat la cuantumul total al creanțelor validate în cadrul procedurii de insolvabilitate, în sumă de 3 725 358,21 lei, instanța de apel constată că lipsa acestor active și a sumelor aferente înstrăinării lor a generat în mod direct imposibilitatea satisfacerii creanțelor creditorilor.

Prin urmare, sunt întrunite elementele faptei ilicite, prejudiciului cert și raportului de cauzalitate, iar caracterul repetat al acestor operațiuni, precum și valoarea lor ridicată, fundamentează existența vinovăției sub forma intenției indirecte.

În ceea ce privește temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, Completul judiciar constată că nerespectarea obligațiilor legale privind organizarea și ținerea contabilității rezultă în mod direct și neechivoc din actul de control nr. 5-711758 din 7 septembrie 2021, întocmit de Serviciul Fiscal de Stat, act în care au fost consemnate multiple încălcări ale prevederilor Codului fiscal și ale Legii contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15 decembrie 2017. Din conținutul acestui act de control reiese că, în cadrul verificărilor efectuate, au fost identificate neconcordanțe între datele reflectate de contribuabil și situația reală a operațiunilor economice, lipsa unor documente primare justificative pentru tranzacțiile efectuate, precum și omisiuni esențiale în evidența contabilă, inclusiv în ceea ce privește înregistrarea unor operațiuni de înstrăinare a activelor.

Sub aspect normativ, potrivit art. 18 alin. (2) lit. a) din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15 decembrie 2017, „*răspunderea pentru ținerea contabilității și raportarea financiară revine conducătorului, administratorului – în entitatea cu răspundere limitată*”. De asemenea, art. 17 alin. (1) din aceeași lege stabilește că, „*entitatea este obligată să păstreze documentele contabile care cuprind documentele primare, registrele contabile, situațiile financiare și alte documente aferente organizării și ținerii contabilității*”. Aceste obligații legale au caracter imperativ și au ca finalitate asigurarea reflectării fidele, complete și continue a tuturor operațiunilor economice, astfel încât situația patrimonială a entității să poată fi determinată în mod real și verificabil.

Or, în speță, Completul judiciar reține că aceste obligații nu au fost respectate, întrucât contractul de vânzare-cumpărare nr. 1-278 din 28 iulie 2021, prin care a fost înstrăinată o încăpere cu suprafața de 390,2 m² la prețul de 3 500 000 lei, nu a fost reflectat în evidența contabilă a societății, lipsind complet înregistrarea acestei

operațiuni în registrele contabile obligatorii, precum și în situațiile financiare ale debitorului. Mai mult, suma de 2 151 180 lei achitată de Guțu Victor în baza contractelor de preluare a datoriei nu se regăsește în contabilitatea societății, nu este reflectată în conturile bancare și nu este evidențiată în registrul de casă, ceea ce exclude posibilitatea calificării acestei sume drept o simplă omisiune tehnică sau eroare de evidență, ci denotă o lipsă reală a acestor mijloace din patrimoniul debitorului.

Aceste abateri de la regulile contabile prezintă un grad ridicat de gravitate, întrucât contravin în mod direct obligației de reflectare corectă, completă și veridică a situației patrimoniale, financiare și a rezultatelor activității entității, astfel cum este prevăzută de art. 4 și art. 18 alin. (2) din Legea nr. 287 din 15 decembrie 2017. Neîndeplinirea acestor obligații a generat, în mod direct, aplicarea unor sancțiuni fiscale în cuantum de 139463 lei, potrivit constatărilor din actul de control nr. 5-711758 din 7 septembrie 2021, ceea ce confirmă caracterul repetat și sistemic al încălcărilor și demonstrează că acestea nu reprezintă o abatere izolată, ci reflectă o conduită constantă de neconformare la cerințele legale, manifestată în mod continuu.

Totodată, consecințele acestor încălcări sunt semnificative, întrucât lipsa unei evidențe contabile conforme face imposibilă stabilirea exactă a patrimoniului debitorului, identificarea activelor disponibile pentru valorificare și determinarea fluxurilor financiare reale ale societății. În aceste condiții, creditorii sunt lipsiți de posibilitatea efectivă de a-și realiza creanțele, iar masa debitoare este diminuată artificial prin neînregistrarea unor operațiuni economice esențiale și prin ascunderea rezultatelor financiare aferente acestora.

Prin urmare, Completul judiciar constată existența unei legături directe de cauzalitate între încălcarea obligațiilor legale privind ținerea contabilității și prejudiciul produs creditorilor, în condițiile în care neîndeplinirea acestor obligații a contribuit în mod decisiv la imposibilitatea determinării și valorificării masei debitoare.

În aceste circumstanțe, fiind întrunite cumulativ condițiile prevăzute de lege, existența faptei ilicite constând în încălcarea obligațiilor contabile, a prejudiciului cert, a raportului de cauzalitate și a vinovăției sub forma cel puțin a culpei grave, instanța de apel apreciază că sunt pe deplin aplicabile dispozițiile art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, fiind justificată atragerea la răspundere subsidiară a organului de conducere al debitorului.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilității, care vizează dispunerea continuării activității debitorului în condiții în care aceasta conduce în mod vădit la incapacitate de plată, Completul judiciar reține că imposibilitatea debitorului de a-și onora obligațiile scadente s-a conturat cel târziu la data de 31 august 2020. Această concluzie rezultă din înscrisurile oficiale emise de Serviciul Fiscal de Stat, în special din contul curent generalizat al contribuabilului, din care se evidențiază acumularea unor obligații fiscale restante într-un cuantum

considerabil, precum și din actele de executare silită întocmite de organele fiscale, respectiv somațiile și măsurile de executare emise în vederea recuperării creanțelor fiscale neachitate.

Astfel, din actele Serviciului Fiscal de Stat rezultă existența unor obligații fiscale exigibile neachitate, ceea ce a determinat declanșarea procedurilor de executare silită. În acest sens, sunt relevante înscrisurile emise de organul fiscal competent, inclusiv somațiile și actele de executare silită aferente, prin care s-a urmărit recuperarea datoriilor restante. Din coroborarea acestor documente rezultă că debitorul nu dispunea de resurse financiare suficiente pentru achitarea obligațiilor scadente, iar lipsa lichidităților a determinat intervenția mecanismelor de executare silită.

Cu toate acestea, potrivit materialelor probatorii administrate în cauză, administratorul societății nu a dispus încetarea activității economice și nici nu a întreprins măsuri concrete și documentate de reorganizare sau redresare financiară, cum ar fi reducerea cheltuielilor operaționale, renegocierea obligațiilor contractuale sau suspendarea activităților generatoare de pierderi. Dimpotrivă, activitatea economică a continuat, aspect confirmat de documentele contabile și fiscale depuse la dosar.

În concret, din evidențele contabile și din înscrisurile fiscale rezultă că, după data de 1 octombrie 2020, debitorul a contractat noi obligații financiare în cuantum total de 2 994 852,47 lei. Această sumă reprezintă valoarea cumulată a datoriilor asumate în perioada ulterioară constatării incapacității de plată, fără ca aceste angajamente să fie susținute de venituri reale sau de fluxuri financiare corespunzătoare reflectate în contabilitatea societății. Mai mult, aceste obligații nu sunt însoțite de intrări de numerar sau alte active identificabile în conturile bancare ale debitorului sau în casierie, aspect confirmat prin extrasele de cont emise de instituțiile bancare relevante, respectiv B.C. „Moldova-Agroindbank” S.A. și B.C. „Moldindconbank” S.A., precum și prin evidențele contabile depuse la dosar.

Totodată, din analiza registrelor contabile, a balanțelor de verificare și a situațiilor financiare prezentate nu rezultă existența unor venituri care să acopere aceste obligații suplimentare. De asemenea, lipsa reflectării unor fluxuri financiare corespunzătoare indică faptul că activitatea economică a fost continuată fără o fundamentare economică reală, în condițiile în care pasivul societății a continuat să crească, fără o corespondență în activ.

În aceste condiții, rezultă că decizia de continuare a activității economice în perioada ulterioară datei de 1 octombrie 2020, în pofida constatării incapacității de plată la data de 31 august 2020, a condus în mod direct la majorarea pasivului debitorului cu suma de 2 994 852,47 lei, fără o contrapondere în activ sau în resurse financiare reale.

Această situație confirmă existența unei legături de cauzalitate între continuarea activității în condiții de incapacitate de plată și acumularea datoriilor suplimentare,

fiind astfel întrunite condițiile prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilității.

În ceea ce privește temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, Completul judiciar reține că această normă sancționează „nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14".

Potrivit art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității, debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) și la art. 10 alin. (2). Iar conform art.2 din aceeași lege, incapacitatea de plată este situația financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a-și executa obligațiile pecuniare scadente, inclusiv obligațiile fiscale, incapacitatea de plată fiind prezumată în cazul în care debitorul este în întârziere de plată mai mult de 60 de zile.

Completul judiciar reține că obligația de a depune cererea introductivă în termen de 30 de zile de la apariția stării de insolvabilitate este una expresă și imperativă, fiind prevăzută de art. 14 alin. (3) din lege. În speță, având în vedere că starea de insolvabilitate era evidentă la data de 31 august 2020, termenul-limită pentru depunerea cererii era 1 octombrie 2020. Cu toate acestea, cererea introductivă a fost depusă abia la 24 septembrie 2021, interval în care obligațiile societății au continuat să crească, inclusiv prin acumularea de penalități și majorări de întârziere aferente obligațiilor fiscale.

Instanța de apel constată că această întârziere a permis nu doar agravarea pasivului, ci și continuarea unor operațiuni prejudiciabile, inclusiv înstrăinarea activelor fără reflectare contabilă, diminuând astfel în mod semnificativ masa debitoare disponibilă pentru acoperirea creanțelor. În aceste condiții, legătura de cauzalitate dintre inacțiunea administratorului și prejudiciul produs este una directă și evidentă.

În ansamblu, Completul judiciar reține că acțiunile și inacțiunile lui Ulinici Cristina, care a exercitat concomitent funcțiile de administrator, asociat unic și contabil-șef al S.C. „Inter-Standard" S.R.L., se caracterizează printr-un caracter continuu, repetat și sistematic, reflectat în înstrăinarea activelor fără evidență contabilă, neînregistrarea fluxurilor financiare semnificative, continuarea activității în condiții de insolvabilitate și neîndeplinirea obligației de sesizare a instanței în termenul legal. Toate aceste fapte, analizate cumulativ și raportate la totalitatea creanțelor creditorilor în cuantum de 3725358,21 lei, demonstrează că prejudiciul suferit de creditori este consecința directă și nemijlocită a conduitei culpabile a acesteia.

Prin urmare, Completul judiciar concluzionează că sunt întrunite cumulativ toate condițiile răspunderii civile delictuale, astfel cum acestea rezultă din art. 15 din Legea insolvabilității, în coroborare cu art. 248 alin. (1) lit. c), e), f) și h) din Legea insolvabilității, motiv pentru care se impune atragerea răspunderii subsidiare a administratorului statutar al S.C. „Inter-Standard" S.R.L., Ulinici Cristina pentru

acoperirea datoriilor acumulate de debitor, în sumă de 3 725 358,21 lei, în vederea satisfacerii creanțelor creditorilor.

În raport cu argumentele expuse în referința depusă de pârâta Ulinici Cristina, analizate prin prisma materialelor dosarului și a prevederilor legale incidente, instanța de apel apreciază că acestea nu sunt de natură să înlăture concluziile reținute de Completul judiciar cu privire la întrunirea condițiilor răspunderii subsidiare.

Astfel, poziția procesuală a pârâtei are un caracter preponderent explicativ și justificativ, fără a fi susținute de probe concludente și suficiente care să combată constatările instanței privind existența faptei ilicite, a prejudiciului cert în cuantum de 3725358,21 lei, a legăturii de cauzalitate și a vinovăției. Simplele afirmații sau invocarea unor circumstanțe de fapt nu sunt apte, în lipsa unor dovezi pertinente, să răstoarne concluziile rezultând din ansamblul probator administrat.

Prin urmare, instanța de apel apreciază că argumentele invocate de Ulinici Cristina nu sunt de natură să infirme concluziile privind existența condițiilor legale pentru angajarea răspunderii sale subsidiare, în temeiul art. 248 din Legea insolvabilității.

În aceste condiții, Completul judiciar concluzionează că sunt întrunite cumulativ condițiile prevăzute de art. 248 din Legea insolvabilității pentru atragerea la răspundere subsidiară a administratorului societății, și anume existența prejudiciului, comiterea faptelor ilicite prevăzute de lege, legătura de cauzalitate dintre aceste fapte și prejudiciul produs creditorilor, precum și vinovăția persoanei a cărei răspundere se solicită.

Prin urmare, argumentele reținute de instanța de fond, referitoare la lipsa legăturii de cauzalitate și la caracterul neîntemeiat al cererii de atragere la răspundere subsidiară, nu pot fi acceptate, întrucât probele administrate în cauză demonstrează în mod concludent că managementul defectuos al administratorului, precum și nerespectarea obligațiilor legale privind ținerea evidenței contabile și depunerea cererii de intentare a procedurii de insolvabilitate, au contribuit în mod direct la agravarea situației financiare a societății și la imposibilitatea satisfacerii creanțelor creditorilor.

În consecință, Completul judiciar apreciază că hotărârea instanței de fond este neîntemeiată și a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material, motiv pentru care aceasta urmează a fi casată, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea lichidatorul S.C. „Inter-Standard” S.R.L., Bulgaru Igor privind atragerea la răspundere subsidiară a administratorului Ulinici Cristina să fie admisă.

În continuare, potrivit prevederilor art. 82 din Codul de procedură civilă, „*cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei”*.

În conformitate cu art. 83 din Codul de procedură civilă, „t*axa de stat este o sumă de bani care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele*

procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. În acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul și valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale și în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat nr.213/2023. Se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată, cererea reconvențională, cererea de intervenție principală, cererea vizând cauzele cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, cererea de declarare a insolvabilității, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărârilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești, precum și alte cereri prevăzute la pct. 1 din anexa nr. 1 la Legea taxei de stat nr. 213/2023".

La depunerea cererii de apel pe marginea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 5 martie 2024, lichidatorul S.C. „Inter-Standard" S.R.L., Bulgaru Igor nu a achitat taxa de stat în temeiul prevederilor art. 86 alin. (2) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „*persoanele juridice declarate în stare de insolvabilitate, la introducerea în instanţa de judecată a acţiunilor de urmărire a creanţelor debitoare, de anulare a actelor juridice fictive sau frauduloase, a garanţiilor acordate, a tranzacţiilor încheiate şi a actelor de transfer de proprietate, precum şi la atacarea hotărîrilor judecătoreşti adoptate pe marginea acestor litigii, plătesc taxa de stat după examinarea cauzei, dar nu mai tîrziu de 6 luni din data adoptării de către instanţa de judecată a hotărîrii".*

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, „*instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului".*

Potrivit articolului 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „*cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporțional părții admise din acțiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanței judecătorești de la pârât, dacă pârâtul nu este scutit de plata acesteia".*

La caz, pretențiile formulate de către lichidatorul S.C. „Inter-Standard" S.R.L., Bulgaru Igor prin prezenta cerere de chemare în judecată au caracter patrimonial, care se calculează în conformitate cu pct. 1.1.4 al anexei nr. 1 al Legii taxei de stat nr. 213/2023.

De asemenea, Completul judiciar notează că, în conformitate cu pct. 1.1.14 al anexei nr. 2 al Legii taxei de stat nr. 213/2023, la depunerea cererii de apel, lichidatorul S.C. „Inter-Standard" S.R.L., Bulgaru Igor a fost scutit de la plata taxei de stat.

Dată fiind soluția privind admiterea cererii de apel, Completul judiciar consideră necesar de a încasa de la Ulinici Cristina, în beneficiul statului a sumei de 76 548,57 lei cu titlu de taxă de stat pentru examinarea cererii de apel.

În contextul celor expuse, Colegiul conchide că instanța de insolvabilitate, la emiterea hotărârii din 5 martie 2024 a examinat superficial materialele cauzei, neținând cont de probele prezentate de lichidatorul S.C. „Inter-Standard" S.R.L., Bulgaru Igor și interpretând eronat prevederile legii, fapt care constituie temei de casare a acesteia, cu admiterea apelului declarat de lichidatorul S.C. „Inter-Standard" S.R.L., Bulgaru Igor, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 5 martie 2024 și emiterea unei noi decizii de admitere integrală a cererii lichidatorului S.C. „Inter-Standard" S.R.L., Bulgaru Igor privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului S.C. „Inter-Standard" S.R.L., în persoana administratorului Ulinici Cristina.

În lumina celor expuse, dat fiind faptul că hotărârea primei instanțe este neîntemeiată, iar argumentele apelantului sunt de natură să demonstreze aplicarea eronată a normelor de drept material și aprecierea incompletă a circumstanțelor de fapt ale cauzei, fiind combătute integral prin constatările expuse mai sus, Completul judiciar ajunge la concluzia de a admite apelul declarat, a casa hotărârea instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de admitere a cererii lichidatorului S.C. „Inter-Standard" S.R.L., Bulgaru Igor privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului S.C. „Inter-Standard" S.R.L., în persoana administratorului Ulinici Cristina.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4), art. 8 alin. (6) - (7) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 și art. 385 lit. c), 389 - 390 din Codul de procedură civilă, Completul specializat în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se admite cererea de apel declarată de lichidatorul S.C. „Inter-Standard" S.R.L. în procedura simplificată a falimentului, Bulgaru Igor.

Se casează hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 5 martie 2024, cu emiterea unei noi hotărâri, după cum urmează:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul S.C. „Inter-Standard" S.R.L. în procedura simplificată a falimentului, Bulgaru Igor.

Se atrage la răspundere subsidiară Ulinici Cristina.

Se încasează de la Ulinici Cristina, în contul masei debitoare al S.C. „Inter-Standard" S.R.L. în procedura simplificată a falimentului, suma de 3 725 358,21 lei (trei milioane șapte sute douăzeci și cinci mii trei sute cincizeci și opt, 21) lei cu titlu de creanțe validate în cadrul procesului de insolvabilitate.

Se încasează de la Ulinici Cristina, în beneficiul statului, suma de 76 548,57 (șaptezeci și șase mii cinci sute patruzeci și opt, 21) lei, cu titlu de taxă de stat pentru examinarea cererii de apel.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae